Efter at de forestående Undersøgelser, hvorpaa dette hele Forslag beroer, var blevne realiserede, maatte der af Vedkommende Commission indstilles en Indbydelse til alle vore Arkitecter, til at indlevere nye Projecter, der for det første blot behøvede at bestaae af nøiagtige udførte Rigger, hvori følgende Øiemeed skulde løses:

Med stadig Hensyn til Terrainet af Marmorbroen og dens Omgivelser at udkaste Planer, Grundrids og Gesalter til en Bygning, hvori ikke alene de af Thorvaldsen skjænkede Kunststykker, bestaaende dels af hans egne Arbeider: Marmor og Gips, dels af hans Samlinger af Bronzer, Vaser, Terracotter, Mynter, Gemmer, Maleriner, Tegninger, Kobberstik og L. Bloches, særskilte Kunstfinde skal; men ogsaa den af Regieringen skjænkede Maleriesamling, samt Alexander Trimphtog i Marmor o. s. v. paa den mest hensigtsmæssige Maade kunde opbevares — Ved Udkastet af denne Bygning maatte der tages Hensyn til den fordelagtigst Opstilling og Belysning af den bendemte Kunstgjenstande, og paa den mulige Oeconomie paavel ved Rummets Anordning som ved Bygningens Construction, uden derfor at tabe af Øiet hverken den imposante Karakter eller den Nærhed, begrænsen Indretning og for al Feldsens betydende Soliditet, som ved en Bygning af denne Natur er en Hoved betingelse.

Forfatteren af den Rigge, som fand ved bemeldte Domeres forbindige Tilfald, kunde desuden udvirke Bearbeidelse, og som maatte under Thorvaldsens og andre Retskundiges Raad og Medvirkning over dragen Udførelsen af det approberede Project.

Kiøbenhavn d. 22 Juni 1837.

[signature]

Da det synes, at planen med Thorvaldsens Museum ikke har fundet samme Gjenklang hos det danske Folk, at den til dens Realisation nødvendige Summa vilde kunne vanskeliggjøres, tillader jeg mig at troe, at det foreslaaede Skjønsmaal og Forslag, hvorved denne Plan maatte kunde realiseres uden Indgreb hos det store Publicum, og saaledes muligen lettere kunde blive modtaget.

— Var det ikke tænkeligt, at formaae Thorvaldsen til den Erklæring, at han skjænker alle sine Kunststykker, for dermed at grundlægge et Central- eller National-Museum, og at han saaledes fik yde hele Fædrelandet en mere almindelig og ren national Anerkjendelse?

— Kunde det dernæst ikke udvirkes hos Regieringen, at den kongelige Maleri-Samling, som for Øieblikket har et maadeligt og farligt Ophavsrigsted, der dødeden kun er midlertidig og snart kan fratages den igjen, blev overgivet Nationen til Eiendom, for at indlemmes i det paatænkte Museum?

— Kunde ikke andre udenlandske Kunstværker, som Regieringen er i Besiddelse af, og deriblandt ifølge Alexander Trimphtog i Marmor, blive skjænket til dette Museum, for at kunne erholde en mere passende Plads og en bedre Belysning end den dårlige paatænkte, efter hvilken det paa den nøiere Tids fortrinligste Kunstværker skulde anbringes over Vindiernes i et Øieblik gjøre ulykkelige den smukke Trappe?

— Kunde endelig ikke andre Institutioner, ellers Kunstnere og andre Privatmænd, der ere ellers nærde Hensyn af dette qualificerende Gjenstande,

formaaet til det Løfte, efter Hvilket de afstraa slige Penge til et saadant Museum, eller gaae andre Maader at faaeen viste til dets Forskjønelse. o.s.v. 2.

Ihvorledes vilde vinde: Nationen og hele den danske Verdens Venner og den liberale Videnskabsmands og den Oplysningsvennes, hvorved han forhindres ved de Skulde ødelægge et Museum alene for Faae, og allerede nu Faae ere den, som der giver Anledning til, at den danske Nation ønsker dette Museum for Kunstens, og den vilde som Giver af det Bedste, som klassiske Hidtil der er at fremvise: Danmark, og som Støtter af det hele Verk vel kom vinde for den gode Sag, uden at derfor Museets fremskridende Tilgjængelighed vilde blive indskrænket til hans Gaver og Samlet ved hans Død.

Regjeringen vilde vinde i Høieaarsrigt, ved at afstaae til Nationen en Landsmandsret, hvorved den ikke taber det Allermindste, og derved ikke alene giver Tilsigt til Udvillighed af ædel og fand National-Tolelse, men øiensynlig meget bidrager til hele Kjøbstæd Samfundets iblandt Folket. Ved Samfund som Kunstforeninger eller andre Institutioner vilde finde hjertelige Anvendelser af deres Midler, til gavn og grundig og nødvendig Maade at kunne medvirke til Kunstens fuldere Fremme i Fædrelandet —

Naar nu saaledes vinder en udvalgt Mesterskab af Kunstskatte, der skulde forøges, men ogsaa jo længere jo mere lyst og rent, og saaledes ogsaa i Tidens Løbe at skulde levende Interesse for sine Ønsker endelig fold; saa vilde Trangen til Ødelæggelse af en Begyndelse, hvori disse Nationen tilhørende Skatte kunde opbevares og frit nydes, for hele Folket blive langt mere betydelig og Bygen vilde langt mere betragtes som Nogets, forgaae Nationens Ære bevare, end det Tilfælde skulde at finde ved Tilfælde, og man vilde, efter en forsigtig for Ihvorledes selv udgaaende Ødelæggelse, kunne anvende langt kraftigere og, uden at fjerne Faatrøgende, dog mere virksomme og endsaaledes Midler, end for Ihvorledes Museum alene —

Til et saadant National-Museums Ødelæggelse kunde neppe findes nogen Mere gestænde Stadt, end Marmorlikaner Locale, fait Ønsker de naturligviis maatte nødvendig indtil Sindsmuseerne, men derved vilde muligvis en Deel af disse og i deres Tilfælde de ved Indbygningen fremkommende brugbare Materialier jeg finde Anvendelse, og disse paaeldende Stadsen maatte ligeledes Gjøre af Ligningen, ligesom den ved den Anledning muligvis kunde tilstaaes forskellige Concessioner til dem, der vilde ødelægge Bygninger paa de Udsnit Dele af Stadsen, ved fait Dalg er ikke ubetydelige Sum vilde indkomme til Hjælp for Museets Ødelæggelse —

Ved saaledes at bygge Museet paa dette Vis, vilde foruden de ikke undskyldelige Fordele med hensyn til Sindsmuseer, Materialier, Sum for Dalget af de gamle Bygningsstadsen, o.s.v., endnu ogsaa andre Fordele for Staden, nemlig, at den Stadt derved vilde erholde en saalænge forsynet og billigere fuldig Anvendelse, medens Kongens Hauge, som ikke saa meget at Ihvorledes Museum skulde ødelægge, paa den Maade vilde blive uforstyrret og uforminsket. Dannelse vilde ogsaa den hjerte Hovedstadsfølelse, skulde vor store Landsmands Venner og Regjeringen og Nationen —